

Évközi 15. Vasárnap B

*Népének és szentjeinek békét ígér az Úr,
az istenfélőkhöz valóban közel az üdvösség.
(Vö. Zsolt, 84,9)*

Olvasmány

Ámosz 7,12-15

Amacja, Bétel papja ezt mondta Ámosznak: "Látnok! Menj el innen! Menekülj Juda földjére! Ott edd a kenyered, és ott prófétálj! Bételben többé ne prófétálj, mert királyi szentély ez, és a királyság temploma!" Ámosz így felelt Amacjának: "Nem vagyok én próféta, sem prófétának fia: pásztor vagyok és fügét termeszték. Az Úr azonban elhívott a nyáj mellől. Azt mondta nekem az Úr: 'Menj, prófétálj népemnek, Izraelnek!'"

Szentlecke

Efézusiakhoz 1,3-10

Testvéreim! Áldott legyen az Isten, Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki lelkének minden mennyei áldásával megáldott minket Krisztus által. Őbenne választott ki minket a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk színe előtt. Szeretetből eleve arra rendelt bennünket, hogy akaratának tetszése szerint Jézus Krisztus által fogadott fiakká legyünk, és magasztaljuk fölséges kegyelmét, amelylyel szeretett Fiában jóságosan megajándékozott minket.

Őbenne nyertük el vére árán a megváltást és bűneink bocsánatát bőséges kegyelme folytán, amelyet teljes bölcsességben és megértésben gazdagon árasztott ránk. Tudtukra adta ugyanis akaratának titkát, azt az őbenne előre meghatározott jóságos tervet, hogy elérkezik az idők teljessége, és Krisztusban mint Főben egyesít mindent, ami a mennyben és a földön van.

Evangélium

Márk 6,7-13

Abban az időben: Jézus magához hívta a tizenkettőt, és kettesével elküldte őket, hatalmat adva nekik a tisztátalan lelkek felett.

Megparancsolta nekik, hogy az útra ne vigyenek semmit, csak vándorbotot: sem kenyeret, sem tarisznyát, sem pénzt az övükben. Sarut kössenek, de két ruhadarabot ne vegyenek magukra.

Azután így folytatta: "Ha valahol betértek egy házba, maradjatok ott addig, amíg utatokat nem folytatjátok. Ha valamely helységben nem fogadnak be és nem hallgatnak meg titeket, menjetek el onnét, s még a port is rázzátok le lábatokról, tanúbizonyságul ellenük."

Azok elmentek s hirdették mindenkinek, hogy térjenek meg. Sok ördögöt kiűztek, és olajjal megkenve sok beteget meggyógyítottak.

Elmélkedés

A mai szentírási részek lehet, hogy először kellemetlen érzéseket ébresztenek bennünk: ilyenkor, nyáron, amikor vágyaink, igyekezetünk elsősorban arra irányul, hogy a hétköznapi taposómalmából kitörjünk, testi és lelki nyugalmat keresünk és belső egyensúlyt, akkor egyrészt kényelmetlen prófétai beszédekkel, másrészt világosan megfogalmazott apostoli irányvonallal szembesít bennünket. Küldetés (misszió) egyáltalán nem idilli-romantikus, vagy esetleg mutató, hanem Istentől való megbízás, amely naponta újra ránk irányul, mindegy, hogy éppen dolgozunk vagy szabadságon vagyunk, betegek vagyunk vagy gyógyulunk.

– Jézus először **hívja** tanítványait: mielőtt küldetésünk teljesítésébe vetnénk magunkat, tudatosítanunk kell magunkban, hogy Isten először hívott minket. Ha nem akarunk a vallási aktivizmus teljesítmény-kényszer, segítő-szindróma kísértésébe esni, akkor először magunkba kell vonulnunk és fel kell ismernünk életünk vezérfonalát Istennel való közös történelmünkben, hogy megtudjuk milyen úton akar vezetni minket.

– Jézus **magához** hívja a tizenkettőt, hogy jelenléte által megerősítse őket és felkészüljenek küldetésükre. Minden világba kilépést meg kell, hogy előzzön az ima ideje, az "Istennel levés", és az Ő erejének kérése.

– Végül **küldi** őket Jézus, mindig **kettesével**: ha komolyan vesszük az előre haladó lépéseket és ráhagyatkozunk, akkor személyes küldetésünk világosan kikristályosodik, méghozzá minden nap újból. A napi megfontolás – hogyan vezet Isten, hogyan erősít meg jelenléte – segít mindig újra felismerni hivatásunkat. Az olyan emberekkel való találkozás, akik hasonló módon elhivatottak, segít, hogy hivatásunkhoz közösen hűek maradjunk és támogassuk egymást.

– Küldetést kaptunk, teljhatalommal felruházva, hogy **tisztátalan lelkeket** űzzünk ki. A tisztátalanság ott kezdődik ahol Istent száműzik. Isten az élet lehelete, amely áthat a tárgyakon, embereken, eseményeken. Ahol megszakítják ezt az élet-leheletet, ott megkezdődik a betegség, az Istentől való elszakadás és halál. Ezért küldi Isten prófétáit, küld minket, hogy hozzá járuljunk a teremtés gyógyulásához és a teremtés egészét felszabadítsuk az életre. Nem hallgathat, aki úgy érzi, hogy Isten küldi, akkor sem, ha ez kényelmetlen vagy veszélyes is. Mindenütt be kell töltenie feladatát és hirdetni kell, hogy minden Isten tulajdona.

– Megparancsolja apostolainak, hogy **semmit ne vigyenek magukkal** az útra: Isten Lelke az egyetlen erő, amit a próféta magával kell, hogy vigyen. Ezért ne terheljük magunkat fölösleges súlyokkal. Mert Isten maga az eledelünk; a csomagunk, a botunk.

– "Maradjatok abban a házban, ahová betértek ... és ha nem fogadnak be benneteket, menjetek tovább ..." Szolgálatunk a világban és a világnak nemcsak világos előzetes elhatározást igényel, hanem sok kreativitást magában a szolgálatban is. **És a tizenkettő elindult ...**

Évközi 15. Vasárnap B

*Népének és szentjeinek békét ígér az Úr,
az istenfélőkhöz valóban közel az üdvösség.
(Vö. Zsolt, 84,9)*

Olvasmány

Ámosz 7,12-15

Amacja, Bétel papja ezt mondta Ámosznak: "Látnok! Menj el innen! Menekülj Juda földjére! Ott edd a kenyered, és ott prófétálj! Bételben többé ne prófétálj, mert királyi szentély ez, és a királyság temploma!"

Ámosz így felelt Amacjának: "Nem vagyok én próféta, sem prófétának fia: pásztor vagyok és fügét termeszték. Az Úr azonban elhívott a nyáj mellől. Azt mondta nekem az Úr: 'Menj, prófétálj népemnek, Izraelnek!'"

Szentlecke

Efezusiakhoz 1,3-14

Testvéreim! Áldott legyen az Isten, Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki lelkének minden mennyei áldásával megáldott minket Krisztus által. Őbenne választott ki minket a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk színe előtt.

Szeretetből eleve arra rendelt bennünket, hogy akaratának tetszése szerint Jézus Krisztus által fogadott fiakká legyünk, és magasztaljuk fölséges kegyelmét, amelylyel szeretett Fiában jóságosan megajándékozott minket.

Őbenne nyertük el vére árán a megváltást és bűneink bocsánatát bőséges kegyelme folytán, amelyet teljes bölcsességben és megértésben gazdagon árasztott ránk.

Tudtunkra adta ugyanis akaratának titkát, azt az őbenne előre meghatározott jóságos tervet, hogy elérkezik az idők teljessége, és Krisztusban mint Főben egyesít mindent, ami a mennyben és a földön van.

Őbenne nyertük el mi is az örökséget annak rendelése szerint, aki mindent szabad elhatározásából tesz. Szolgáljunk hát fölsége dicsőségére, mi, akik már korábban is Krisztusba vetettük reményünket. Benne kaptátok meg ti is a megígért Szentlélek pecsétjét, miután hallottátok az igazságról szóló tanítást, üdvösségetek evangéliumát, és hittetek benne.

Ő a foglalója örökségünknek, annak, hogy teljesen megváltva övéi legyünk az Isten fölségének dicsőségére.

Evangélium

Márk 6,7-13

Abban az időben: Jézus magához hívta a tizenkettőt, és kettesével elküldte őket, hatalmat adva nekik a tisztátalan lelkek felett.

Megparancsolta nekik, hogy az útra ne vigyenek semmit, csak vándorbotot: sem kenyeret, sem tarisznyát, sem pénzt az övükben. Sarut kössenek, de két ruhadarabot ne vegyenek magukra.

Azután így folytatta: "Ha valahol betértek egy házba, maradjatok ott addig, amíg utatokat nem folytatjátok. Ha valamely helységben nem fogadnak be és nem hallgatnak meg titeket, menjetek el onnét, s még a port is rázzátok le lábatokról, tanúbizonyságul ellenük."

Azok elmentek s hirdették mindenkinek, hogy térjenek meg. Sok ördögöt kiűztek, és olajjal megkenve sok beteget meggyógyítottak.

Elmélkedés

A mai szentírási részek lehet, hogy először kellemetlen érzéseket ébresztenek bennünk: ilyenkor, nyáron, amikor vágyaink, igyekezetünk elsősorban arra irányul, hogy a hétköznapiak taposómalmából kitörjünk, testi és lelki nyugalmat keresünk és belső egyensúlyt, akkor egyrészt kényelmetlen prófétai beszédekkel, másrészt világosan megfogalmazott apostoli irányvonallal szembesít bennünket. Küldetés (misszió) egyáltalán nem idilli-romantikus, vagy esetleg mutató, hanem Istentől való megbízás, amely naponta újra ránk irányul, mindegy, hogy éppen dolgozunk vagy szabadságon vagyunk, betegek vagyunk vagy gyógyulunk.

– Jézus először **hívja** tanítványait: mielőtt küldetésünk teljesítésébe vetnénk magunkat, tudatosítanunk kell magunkban, hogy Isten először hívott minket. Ha nem akarunk a vallási aktivizmus teljesítmény-kényszer, segítő-szindróma kísértésébe esni, akkor először magunkba kell vonulnunk és fel kell ismernünk életünk vezérfonalát Istennel való közös történelmünkben, hogy megtudjuk milyen úton akar vezetni minket.

– Jézus **magához** hívja a tizenkettőt, hogy jelenléte által megerősítse őket és felkészüljenek küldetésükre. Minden világba kilépést meg kell, hogy előzzön az ima ideje, az "Istennel levés", és az Ő erejének kérése.

– Végül **küldi** őket Jézus, mindig **kettesével**: ha komolyan vesszük az előre haladó lépéseket és ráhagyatkozunk, akkor személyes küldetésünk világosan kikristályosodik, méghozzá minden nap újból. A napi megfontolás – hogyan vezet Isten, hogyan erősít meg jelenléte – segít mindig újra felismerni hivatásunkat. Az olyan emberekkel való találkozás, akik hasonló módon elhivatottak, segít, hogy hivatásunkhoz közösen húék maradjunk és támogassuk egymást.

– Küldetést kaptunk, teljhatalommal felruházva, hogy **tisztátalan lelkeket** űzzünk ki. A tisztátalanság ott kezdődik ahol Istent száműzik. Isten az élet lehelete, amely áthat a tárgyakon, embereken, eseményeken. Ahol megszakítják ezt az élet-leheletet, ott megkezdődik a betegség, az Istentől való elszakadás és halál. Ezért küldi Isten prófétáit, küld minket, hogy hozzá járuljunk a teremtés gyógyulásához és a teremtés egészét felszabadítsuk az életre. Nem hallgathat, aki úgy érzi, hogy Isten küldi, akkor sem, ha ez kényelmetlen vagy veszélyes is. Mindenütt be kell töltenie feladatát és hirdetnie kell, hogy minden Isten tulajdona.

– Megparancsolja apostolainak, hogy **semmit ne vigyenek magukkal** az útra: Isten Lelke az egyetlen erő, amit a próféta magával kell, hogy vigyen. Ezért ne terheljük magunkat fölösleges súlyokkal. Mert Isten maga az eledelünk; a csomagunk, a botunk.

– "Maradjatok abban a házban, ahová betértek ... és ha nem fogadnak be benneteket, menjetek tovább ..." Szolgálatunk a világban és a világnak nemcsak világos előzetes elhatározást igényel, hanem sok kreativitást magában a szolgálatban is. **És a tizenkettő elindult ...**